

รายงานการประชุมสภาการศึกษา

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕

วันศุกร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ ห้องอินฟินิตี้ โรงแรมพูลแมน คิง เพาเวอร์ กรุงเทพฯ

กรรมการที่มาประชุม

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
(ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช)	ประธาน
๒. ปลัดกระทรวงแรงงาน
(นายสมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์)	กรรมการ
๓. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(นายชินภัทร ภูมิรัตน)	กรรมการ
๔. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
(นายชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์)	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
(นายวรวิทย์ จำปรัตน์)	กรรมการ
๖. เลขาธิการคุรุสภา
(นายองค์กร อมรสินันท์)	กรรมการ
๗. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(รองศาสตราจารย์กำจร ตติยกวี รองเลขาธิการฯ แทน)	กรรมการ
๘. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(นางสาวสุวรรณี คำมั่น รองเลขาธิการฯ แทน)	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
(นางสาวเสาวณี มุสิแดง รองปลัดกระทรวงฯ แทน)	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(นางสุทศรี วงษ์สมาน ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ แทน)	กรรมการ
๑๑. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
(นางสาวนันทิยา สว่างวุฒิธรรม ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ แทน)	กรรมการ
๑๒. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
(นางเมธิณี เทพมณี ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ แทน)	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและ
ประเมินคุณภาพการศึกษา
(นายคมศร วงษ์รักษา รองผู้อำนวยการฯ แทน)	กรรมการ
๑๔. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นายสมพงษ์ ชาตะวิถี อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา แทน)	กรรมการ

๑๕. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรรมการ
(นางสิริพร ถาวโรฤทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ แทน)
๑๖. ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรรมการ
(นายนิสิต จันทร์สมวงศ์ ที่ปรึกษาด้านการบริหารงานจังหวัด-
แบบบูรณาการ แทน)
๑๗. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กรรมการ
(นายดิศทัต โหตระกิตย์ กรรมการร่างกฎหมายประจำ แทน)
๑๘. พระพรหมมุนี (อัครชินโน) กรรมการ
๑๙. พระพรหมสิทธิ (ธงชัย สุขญาโณ) กรรมการ
๒๐. พระราชวรมนูณี (พล อากาศโร) กรรมการ
๒๑. นายสมัย เจริญช่าง กรรมการ
๒๒. บาทหลวงเดชา อารณรัตน์ กรรมการ
๒๓. นายกฤษณพงศ์ กีรติกร กรรมการ
๒๔. นายกิตติศักดิ์ ศรีประเสริฐ กรรมการ
๒๕. รองศาสตราจารย์ พันเอกเกรียงชัย ประสงค์สุกาญจน์ กรรมการ
๒๖. นายเจริญ ทังทอง กรรมการ
๒๗. นายณัฐวุธ วัชรกุลติก กรรมการ
๒๘. ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ กรรมการ
๒๙. นายธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ กรรมการ
๓๐. นายนภดล ทองนพเก้า กรรมการ
๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ผังนรินทร์ กรรมการ
๓๒. ศาสตราจารย์บุญทัน ดอกไธสง กรรมการ
๓๓. นางสาวเบญจมาศ รุจิรวงศ์ กรรมการ
๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประมา ศาสตรระรุจิ กรรมการ
๓๕. นายประยูร เลาหบุญญานุกูล กรรมการ
๓๖. รองศาสตราจารย์ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ กรรมการ
๓๗. นางพรนิภา ลิมปพยอม กรรมการ
๓๘. ศาสตราจารย์พิเศษมณฑล สงวนเสริมศรี กรรมการ
๓๙. นายมินทร์ อิงค์ธเนศ กรรมการ
๔๐. นางรัชนีพร พุกยาภรณ์ พุกกะมาน กรรมการ
๔๑. นายวิชัย ตันติกุลานันท์ กรรมการ
๔๒. นายวิเชษฐ์ พิชัยรัตน์ กรรมการ
๔๓. นายวิรัตน์ รัตตากร กรรมการ
๔๔. นายวิวัฒน์ รุ่งแก้ว กรรมการ

๔๕. นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	กรรมการ
๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิสักดิ์ ลากเจริญทรัพย์	กรรมการ
๔๗. นายสมชาย เลิศวิเศษธีรกุล	กรรมการ
๔๘. รองศาสตราจารย์สมชาย วิริยะยุทธกร	กรรมการ
๔๙. นายสมนึก พิมลเสถียร	กรรมการ
๕๐. นายสมบัติ อุทัยสง	กรรมการ
๕๑. นายสมาน เลิศวงศ์รัฐ	กรรมการ
๕๒. รองศาสตราจารย์สุขุม เฉลยทรัพย์	กรรมการ
๕๓. นางสาวสุภาภรณ์ ปิติพร	กรรมการ
๕๔. นางสาวหญิงฤดี ภูมิศิริรัตนาวดี	กรรมการ
๕๕. นางสาวอัสดา ปกมนตรี	กรรมการ
๕๖. นายอานัฐชัย รัตตกุล	กรรมการ
๕๗. นายอุดม พรหมพันธ์ใจ	กรรมการ
๕๘. เลขาธิการสภาการศึกษา (นายเอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์)	กรรมการและเลขานุการ
๕๙. รองเลขาธิการสภาการศึกษา (นางสาวจิรพรรณ ปุณเกษม)	ผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการที่ไม่มาประชุม

๑. พระมหाराชครูพิธิศรีวิสุทิตคุณ ปฏิบัติศาสนกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. พระวิจิตรธรรมาภรณ์	วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร
๒. ทันตแพทย์หญิง ศรีญาดา ปาลิมาพันธ์	เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๓. นายกฤษ อัจฉริยาภิรมย์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔. นางสาวกัญญรัตน์ วิเศษ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๕. นางเกศรา สุขเพชร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๖. นายชกฤต รุจิโมระ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๗. นายนิคม อินทรโสภ	สภาลูกเสือไทย
๘. นายบุรินทร์ ตระการวนิช	สำนักงบประมาณ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปาริชาติ จันทร์เพ็ญ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๑๐. นางสาวพัทธนันท์ หารธาภิรมย์โชติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๑๑. นายอรรถ แสงจิตต์	สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๑. นางสาวสุรางค์ โพธิ์พุกษาวงศ์	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา
๒. นายกิตติรัตน์ มังคละคีรี	ที่ปรึกษาด้านระบบการศึกษา
๓. นายเฉลิมชนม์ แน่นหนา	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ
๔. นายชาญ ตันติธรรมถาวร	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา
๕. นางทิพย์สุดา สุขเมธเสนีย์	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการศึกษาและ
พัฒนาการเรียนรู้
๖. นางสาววัฒนา อาทิตย์เที่ยง	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
๗. นางสาวอัมพร พงษ์กังสนานันท์	ผู้อำนวยการสำนักสื่อสารสาธารณะ
๘. นางสาวสุภาพร โกเฮงกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
๙. นางสาวภัทธิดา พันธุมเสน	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายความร่วมมือกับ
ต่างประเทศ
๑๐. นายวีระ พลอยครบุรี	ผู้อำนวยการสำนักกิจการคณะกรรมการสภาการศึกษา
๑๑. นางกมลทิพย์ เมฆพุก	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
๑๒. นายกวิน เสือสกุล	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
๑๓. นางเกื้อกุล ชั่งใจ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
๑๔. นางศิริพร ศรีพันธุ์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
๑๕. นายสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
๑๖. นายสวัสดิ์ ภูทอง	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๗. นางสิริวรรณ สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
๑๘. นางสาวชาดา ไชยรัตน์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
๑๙. นางสาวสุวิมล เล็กสุขศรี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน/เลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธาน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช) แจ้งให้ที่ประชุมทราบรายชื่อกรรมการสภาการศึกษาชุดใหม่ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแผ่นพับแนะนำสภาการศึกษา)

ประธานมอบนโยบายแก่ที่ประชุมตามประเด็นนโยบายหลักด้านการศึกษา ๒๔ นโยบาย โดยเน้น “การดูแลประชาชนเหมือนกับบุคคลในครอบครัว ดูแลนักเรียนเหมือนลูกหลาน และดูแลครู-อาจารย์เหมือนน้องชาย น้องสาว” และเน้นระบบการทำงานที่ “โปร่งใส ตรวจสอบได้” รายละเอียด ดังนี้

๑. การจัดให้มีแท็บเล็ต หรือกระดานดำยุคใหม่ เพื่อปฏิวัติวิธีการเรียนการสอน โดยใช้ระบบดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการช่วยสอน และมีการบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนในทุก ระดับชั้น เช่น หากผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองจนจบหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จากนั้น สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับประถมศึกษาปีที่ ๒ หรือ ๓ ต่อไปได้ และเป้าหมายของ กระทรวงศึกษาธิการคือ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ จะแจกแท็บเล็ตให้กับนักเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยมีระบบการควบคุมเบื้องต้นจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร (ICT) แต่จะให้อิสระกับผู้เรียนในการใช้แท็บเล็ตเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลเพื่อ แสวงหาความรู้ ทั้งนี้ ผู้ที่จะสามารถดูแลผู้เรียนได้ใกล้ชิดที่สุดคือ ครอบครัวของผู้เรียนเอง

ตัวอย่างโรงเรียนที่ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี ใช้ระบบดิจิทัล (Digital) การเรียนการสอน ทั้งโรงเรียน โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพฯ มีห้องฟ้าจำลอง โรงเรียนอานวยศิลป์ กรุงเทพฯ จัดการสอนระบบ Thinking School สอนให้คิดวิเคราะห์ ไม่ใช่ท่องจำอย่างเดียว เป็นต้น

๒. เรียนจบชั้น ม.๖ ภายในระยะเวลา ๘ เดือน จากสถิติที่พบคือ ผู้ที่เรียนไม่จบ ม.๖ มี จำนวนประมาณ ๑๐ ล้านคน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์จากการทำงานแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจึงจัดหลักสูตรให้เรียนในระยะเวลาสั้น เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้มีความรู้ ประสบการณ์เหล่านั้นได้รับวุฒิการศึกษาในระดับชั้น ม.๖

๓. กองทุนตั้งตัวได้ สำหรับผู้ที่เรียนในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา โดยตั้งเป็นหน่วย บ่มเพาะ เพื่อให้ผู้ที่สนใจทำธุรกิจเขียนแผนการดำเนินงานและยื่นขอทุนจากกองทุนฯ

๔. การพูดภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน โดยกระทรวงศึกษาธิการมี เป้าหมายว่า ภายใน ๓ ปีข้างหน้า เด็กไทยร้อยละ ๘๐ ต้องสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และ โรงเรียนใดต้องการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนซึ่งเป็นเจ้าของภาษา (Native Speaker) หากพิจารณาแล้วได้มาตรฐาน รัฐบาลจะออกค่าใช้จ่ายให้เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท

๕. การปรับเปลี่ยนวิทยฐานะและการโยกย้ายข้าราชการครู ซึ่งมีการใช้อำนาจทางการ บริหารและใช้เงินเพื่อผลประโยชน์ดังกล่าว ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นธรรม เพื่อกำจัดการ คอรัปชั่นในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหลักการในการดำเนินการคือ “โปร่งใส แข่งขัน ตรวจสอบ ได้” โดยอยู่บนพื้นฐานที่ว่าผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เห็นเป็นตัวอย่าง และ การยกเลิก “ระบบกินครู” ซึ่งผู้บังคับบัญชาเรียกรับเงินและผลประโยชน์จากครู

การสอบผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และครูผู้ช่วย ซึ่งมีการแต่งตั้งกรรมการพิจารณา การสอบและพบปัญหาการเรียกรับเงิน ดำเนินการแก้ไขโดยใช้ข้อสอบส่วนกลางเช่นเดียวกัน ทั่วประเทศ ยกเลิกการสอบสัมภาษณ์ และกำหนดสัดส่วนคะแนนสอบใหม่ เช่น การสอบ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนให้พิจารณาผลงานร้อยละ ๔๐ และคะแนนสอบร้อยละ ๖๐ ส่วนครูระดับ ๗ ใช้คะแนนสอบร้อยละ ๑๐๐

การพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

๑. กรณีผู้สอน การนำหลักความรับผิดชอบ (Accountability) มาใช้ จากเดิม การสอนของครูไม่ใช่เป็นผลงานในการพิจารณา แต่หากพิจารณาจากเป้าหมายของผู้ปกครองซึ่ง อยากรู้บุตรหลานที่เป็นผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี กระทรวงศึกษาธิการจึงมีแนวทางที่จะนำผล การเรียนของผู้เรียนมาเป็นสัดส่วนในการพิจารณาเลื่อนขั้นของครูผู้สอนในกรณีที่ผู้สอนสามารถ เพิ่มคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป พร้อมทั้งลดสัดส่วนของการทำผลงานทาง วิชาการเพื่อประเมินเลื่อนขั้นวิทยฐานะของครู

๒. กรณีผู้เรียน จากผลคะแนนการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test - O-Net) ในภาพรวมของประเทศ ซึ่งมี คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓๐ เนื่องจากผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญ เพราะคะแนนที่ได้ไม่ได้นำมา เป็นองค์ประกอบในการพิจารณาใด ๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องการปรับเป็นระบบที่วัดมิติของ ผู้รับบริการ (Demand) ไม่ใช่วัดมิติผู้ให้บริการ (Supply) ซึ่งต้องการเน้นให้พิจารณาที่ผลที่เกิด กับผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญไม่ใช่ผู้บริหารหรือโรงเรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากระบบ O-Net เข้ามาคิดเป็นสัดส่วนของคะแนนในการประเมินผลการเรียนประจำปีของผู้เรียน ๒๐% ส่วน คะแนนเก็บและคะแนนการสอบของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ในนักเรียนชั้น ป.๖ ม.๓ และ ม.๖

ส่วนนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ จะใช้คะแนนในการสอบซึ่งเป็นมาตรฐานเดียวกันใน ระดับชาติเช่นกัน (National Test) โดยเป็นข้อสอบที่ออกโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษา (สทศ.) ทั้งนี้ จะเปิดโอกาสให้ครูทั่วประเทศสามารถออกข้อสอบในระดับชั้นและสาขาวิชาที่ตน สอน และส่งมาพิจารณาในส่วนกลางอีกครั้งหนึ่ง

๖. เรียนได้อย่างมีคุณภาพ โดยให้โรงเรียนสามารถรับบริจาคเพื่อนำไปพัฒนาโรงเรียน และสื่อการเรียนการสอนได้แบบบริสุทธ์ โปร่งใส

๗. กระทรวงศึกษาธิการใสสะอาด สร้างความโปร่งใสในการบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ ตามแนวคิดที่ว่า Transparency (ความโปร่งใส) + Accountability (ความรับผิดชอบ) → การปฏิรูปการศึกษาแผนใหม่ ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมาไม่ประสบ ความสำเร็จเนื่องจากไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติ ไม่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน และเกิดปัญหา การคอร์รัปชัน ทั้งการจัดซื้อ/จัดจ้าง หรือการโยกย้ายตำแหน่ง

๘. การลดระยะเวลาการเรียนวิชาชีวศุข ซึ่งปัจจุบันใช้เวลาในการเรียนครู ๕ ปี โดยให้ พิจารณากำหนดเงื่อนไขระยะเวลาการเรียนการสอนวิชาชีวศุขในสถาบันการศึกษาให้เหลือ ๔ ปี (เรียนตามหลักสูตร ๓ ปี + ฝึกสอน ๑ ปี) และพิจารณาแนวทางการขอรับใบประกอบวิชาชีวศุข กรณีผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งมีประสบการณ์การสอน โดยไม่ต้องเรียนฝึกสอนหรือ เรียน ป.บัณฑิตเพิ่มเติม

๙. การปฏิบัติธรรม นำการศึกษา ขจัดปัญหาเสพติดและทุจริตคอร์รัปชัน โดยส่งเสริมให้ ผู้เรียนและผู้สอนเข้าฝึกปฏิบัติธรรม โดยไม่คิดเป็นวันลาและสามารถนำมาประเมินเป็นคะแนนได้

๑๐. การใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งปัจจุบันเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น เปรียบเหมือนกับมี “ผีสิง” คือ เด็กรุ่นพี่กลุ่มที่มีปัญหาที่ศึกษาไม่จบ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อเด็กดีที่เข้าไปเรียนจะถูกกลืนและปรับพฤติกรรมกลายเป็นเด็กที่ใช้ความรุนแรง แนวทางการแก้ปัญหาคือ “ไล่อี หรือปิดบ้าน” โดยจะนำกลุ่มเด็กหัวโจก ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๓๐ คน เข้าฝึกอบรมกับกองทัพบกในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง พร้อมทั้งมีสการเชิญพระภิกษุสงฆ์มาเทศน์ปรับจิตใจ เพื่อฝึกให้เป็นคนดี มีวินัย หากนักเรียนคนใดประพฤติได้ตามเป้าหมายจึงจะให้กลับเข้าเรียนอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษากลุ่มปกติหรือกลุ่มที่ประพฤติดี จะมีการปรับระบบการเรียนการสอนใหม่โดยนำครูเก่ง และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ ด้านพฤติกรรมจะมีทหารหรือลูกเสือเข้ามาฝึกวินัย มีพระภิกษุสงฆ์เข้ามาเทศน์สั่งสอนคุณธรรมจริยธรรม แต่หากดำเนินการยืดเยื้อแล้วแต่สถานศึกษาไต่ยังมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงอยู่ กระทรวงศึกษาธิการจะใช้มาตรการ “ปิดบ้าน” คือ ยุบสถานศึกษานั้น และย้ายนักเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องไปอยู่ในสถานศึกษาใกล้เคียง

จากนั้นประธาน กล่าวเพิ่มเติมว่า การปรับพฤติกรรมของคนในสังคมให้เน้นการคิดเป็นระบบ และลงมือปฏิบัติ โดยหากสามารถปรับเปลี่ยนครู ๕๐๐,๐๐๐ คน และนักเรียน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ คน ทั่วประเทศให้เป็นระบบที่โปร่งใสได้ **“ประเทศต้องเปลี่ยน”**

ที่ประชุมร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สรุปได้ ดังนี้

๑. การแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

๑.๑ ให้มีการกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงดังกล่าวเป็นนโยบายหลักด้านการศึกษา

๑.๒ มาตรการการจัดการเด็กหัวโจกควรใช้ระเบียบข้อบังคับทางกฎหมายที่เข้มงวด ซึ่งได้ผลดีมากกว่าการใช้หลักศีลธรรม และควรมีการกำหนดเกณฑ์อายุของการลงโทษ และเกณฑ์ในการพิจารณาบทลงโทษจากความรุนแรงที่เกิดขึ้น เช่น ผู้กระทำผิดที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ควรได้รับบทลงโทษในการจำคุกเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ หรือผู้ที่ใช้อาวุธปืนควรได้รับโทษในระดับรุนแรง เพื่อให้หลบจำและไม่กลับมาทำผิดซ้ำอีก

๑.๓ ให้นำหลักของลูกเสือมาใช้ คือ คุณธรรมสู่สังคม ทำให้เกิดความสามัคคี ฝึกระเบียบวินัย จิตอาสา ความเสียสละ และความซื่อตรงให้กับผู้เรียน โดยควรนำมาใช้ควบคู่กับการฝึกคุณธรรมจริยธรรมโดยพระภิกษุสงฆ์

๑.๔ ควรมีการกำหนดรูปแบบและสัญลักษณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาให้เหมือนกันทั่วประเทศ เพื่อไม่ให้เกิดกรณีทะเลาะวิวาทจากความแตกต่างทางสถาบันดังเช่นปัจจุบัน

๑.๕ ให้พิจารณาแก้ปัญหาที่ครูผู้สอนด้วย เนื่องจากมีครูบางส่วนเป็นศิษย์เก่าของสถาบันการศึกษา และบ่มเพาะถ่ายทอดความรุนแรงดังกล่าวให้กับลูกศิษย์

๑.๖ ให้นำปัญหาของเด็กซีมเตอร์ไฮค์แข่งกัน (เด็กแว้น) มาพิจารณาหาแนวทางแก้ไข

๒. บทบาท/แนวทางการดำเนินงานของสภาการศึกษา

๒.๑ สภาการศึกษาควรมีบทบาทในการกำหนดระเบียบวาระ (Agenda) ที่สำคัญทางการศึกษา เช่น การศึกษานานาชาติเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นต้น

๒.๒ สภาศึกษามีหน้าที่พิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และแผนการศึกษาเป็นหลัก ส่วนประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอื่น ๆ หรือประเด็นเฉพาะกิจ ควรมีการประสานแจ้งเวียนข้อมูลเอกสารให้กับกรรมการสภาการศึกษาเพื่อพิจารณาและส่งข้อพิจารณาหรือข้อเสนอแนะกลับให้ฝ่ายเลขานุการรวบรวม ซึ่งจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาเพื่อพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ก่อนนำเข้าสู่สภาการศึกษา เนื่องจากข้อจำกัดด้านองค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการศึกษาที่มีจำนวนมาก จึงอาจทำให้เกิดความล่าช้าหรือไม่สะดวกในการประชุมแต่ละครั้ง

๒.๓ สภาการศึกษาควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนอนาคตประเทศไทย โดยบูรณาการการศึกษาที่เน้นการสร้างทุนทางปัญญาของชาติเป็นองค์ความรู้เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยส่งเสริมทุนความเป็นไทย (Thainess Capital) เป็น Mode of Production ที่เป็นทรัพยากรของชาติที่ไม่ต้องซื้อหา ไม่ต้องลงทุน ใช้ได้ไม่มีวันหมด และเป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่สามารถนำมาขับเคลื่อนเป็นความได้เปรียบของประเทศไทย (National Competitiveness) ที่ไม่มีใครลอกเลียนแบบได้ จึงควรมีแนวทางด้านการศึกษาในการขับเคลื่อนทั้งในด้านการคิด การปลูกจิตสำนึก และการปรับพฤติกรรมเพื่อสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่า ตลอดจนความภูมิใจในความเป็นไทย เพื่อจะนำทุนความเป็นไทยมาร่วมสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ตนเอง สังคม และประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้คนในสังคมมีจิตสำนึกในหน้าที่มากกว่าที่จะเรียกร้องถึงสิทธิ พร้อมทั้งให้การยกย่องและให้แรงจูงใจ สนับสนุนครูที่ดีเพื่อเป็นต้นแบบ

๒.๔ การเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายสามัญ : สายอาชีพ เป็น ๖๐ : ๔๐ เป็นประเด็นที่ดำเนินการลำบาก เนื่องจากการตัดสินใจเลือกเรียนในสายอาชีพของผู้เรียน มีข้อจำกัดในประเด็นต่าง ๆ เช่น ค่านิยม โอกาสในการทำงาน (job opportunity) และความพร้อมของสถาบันอาชีวศึกษา เป็นต้น

๒.๕ การประชุมสภาการศึกษา ควรกำหนดให้มีการประชุมทุก ๒ เดือน เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งประธานรับข้อคิดเห็นดังกล่าว และจะพิจารณากำหนดเงื่อนไขเวลาอีกครั้งหนึ่งเมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาเรียบร้อยแล้ว

๒.๖ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารระดับสูงมีผลทำให้ขาดความต่อเนื่องและการเชื่อมโยงการดำเนินงาน/โครงการต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ

๓. หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

๓.๑ การเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษา ควรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง เช่น โครงการ Fix it center เป็นต้น

๓.๒ ควรมีการพิจารณาปรับหลักสูตรในระดับชั้นอนุบาล เนื่องจากใช้มาเป็นเวลานาน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๓.๓ ควรมีการจัดสัดส่วนของหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสม เช่น ในการศึกษาในระดับพื้นฐานของเด็กเล็กควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทักษะชีวิต วิธีการคิด และคุณธรรมให้กับผู้เรียน จากนั้นจึงเสริมด้านเนื้อหาวิชาเพื่อเติมเต็มเมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

๓.๔ การสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน ควรเน้นในเรื่องความเป็นหน้าที่พลเมือง (Responsible Citizen)

๓.๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยทั่วไปควรเปิดหลักสูตรสาขาวิชาช่าง เพื่อรองรับผู้ที่จบ ปวช. ปวส. และต้องการเรียนต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับวุฒิปริญญาตรี

๔. การบริหารจัดการวิทยาลัยชุมชน

๔.๑ ประเทศไทยควรให้ความสำคัญในด้านการศึกษาของคนวัยแรงงาน (Work Force) มากขึ้น ทั้งนี้การจัดการศึกษากระแสหลักในปัจจุบัน รับผิดชอบดูแลเฉพาะคนกลุ่มวัยเรียน (Age Group) ประมาณ ๑๕ ล้านคน ส่วนประชากรวัยแรงงานอีกประมาณ ๓๕-๔๐ ล้านคน ไม่มีการฝึกอาชีพหรือเรียนต่อ ประเทศต้องคำนึงว่าความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) และความมั่งคั่งของประเทศ เกิดจากผู้ที่กำลังทำงาน ไม่ใช่แค่เรียนนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่

๔.๒ ระบบการจัดการเรียนการสอนการศึกษากระแสหลัก จัดสำหรับกลุ่มคนวัยเรียน ซึ่งได้เงินสนับสนุนจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และ กยศ. มาเรียน ไม่เหมาะสมสำหรับคนวัยทำงานที่มีภาระต้องทำงานหาเลี้ยงชีพและดูแลครอบครัว หลักสูตรฝึกอาชีพและการเรียนของวิทยาลัยชุมชนจึงควรจัดให้เรียนได้ตามความพร้อมและความต้องการของผู้เรียน มีความเบ็ดเสร็จในตัวพร้อมออกไปทำงานได้ วิทยาลัยอาจให้สัมฤทธิ์บัตร มีการประเมินผลสัมฤทธิ์สะสมไว้ สร้างระบบสะสมหน่วยกิต (Credit Bank)

๔.๓ วิทยาลัยชุมชนต้องไม่จัดการศึกษาระดับปริญญา วิทยาลัยชุมชนควรกำหนดข้อตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัย ให้ผู้ได้สัมฤทธิ์บัตรหรือจบหลักสูตรอนุปริญญาจากวิทยาลัยชุมชน และต้องการศึกษาต่อให้ได้รับวุฒิปริญญาตรี สามารถโอนหน่วยกิตที่สะสมไว้ หรือสามารถเทียบโอนประสบการณ์ได้

๔.๔ วิทยาลัยชุมชนควรขยายพื้นที่บริการในจังหวัดต่างๆ เพิ่มขึ้น แต่ไม่ควรลงทุนมากที่จะสร้างอาคาร ทั้งนี้เพื่อลดค่าใช้จ่ายลงทุนและค่าใช้จ่ายธุรการ พื้นที่การจัดการเรียนการสอน อาจเป็นโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย แต่วิทยาลัยควรได้รับการสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น ห้องสมุดเคลื่อนที่ (Mobile Library) และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ (Mobile Computer Lab)

๔.๕ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน หน่วยงานอื่นในกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่น เช่น กระทรวงแรงงาน ควรประสานความร่วมมือระหว่างกันในการจัดการเรียน

การสอน การอนุญาตใช้พื้นที่และอุปกรณ์ การทำหลักสูตรฝึกอาชีพและหลักสูตรวิชาการของวิทยาลัยชุมชน ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยชุมชนควรมาจากข้าราชการและนักวิชาการของหน่วยงานรัฐเหล่านี้ได้มาก

๕. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

๕.๑ ควรมีการนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมาใช้เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียน โดยเชื่อมโยงการดำเนินงานระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ทั้งนี้ ศธ.ควรเป็นหน่วยที่ดำเนินการเกี่ยวกับเนื้อหา (Content) ที่จะบรรจุลงในสื่อเทคโนโลยีดังกล่าว เพื่อเชื่อมโยงกับโครงการ One Tablet per Child หรืออินเทอร์เน็ตตำบล และผู้เรียนอาจขยายผลต่อโดยการสอนหรือแนะนำให้กับผู้ปกครอง ซึ่งจะส่งผลต่อการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจของผู้ปกครองได้ในอนาคต

๕.๒ ควรจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับภาษา มหาวิทยาลัยทั่วโลก (Global Language & Global University) เพื่อจัดส่งให้โรงเรียนทั่วประเทศได้เรียนรู้ โดยอาจขอสนับสนุนโทรทัศน์จาก กสทช.

๖. การนำระบบนโยบายการคลังสาธารณะมาใช้ โดยการบริจาคหรือสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษาสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ ๒ เท่า เพื่อสร้างแรงจูงใจในการสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งขณะนี้กระทรวงการคลังกำลังดำเนินการให้เกิดเป็นรูปธรรม

๗. เอกสารและงานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจำนวนมาก มีประโยชน์ แต่ยังไม่มีการสรุปเพื่อนำเสนอต่อสาธารณะ รวมทั้งไม่มีช่องทางการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Communication) ที่เหมาะสม จึงควรมีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ และประธานมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการบันทึกประเด็นการแสดงความเห็นของกรรมการสภาการศึกษา เพื่อรวบรวมและใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการจัดตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษาและการดำเนินการอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

เนื่องจากประธานติดภารกิจเร่งด่วนเกี่ยวกับการเจรจาการแก้ไขปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท จึงมอบหมายให้นายสมบัติ อุทัยสง ผู้ทรงคุณวุฒิสภาการศึกษา เป็นประธานการประชุมแทน

กรรมการและเลขานุการ (เลขาธิการสภาการศึกษา นายเอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์) แจ้งให้ที่ประชุมทราบเกี่ยวกับวาระการประชุม ดังนี้

๑. เรื่องเพื่อทราบ ๓ เรื่อง

๒. เรื่องค่างการพิจารณาของสภาการศึกษา จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ ๑) (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) และ ๒) (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๑)

๓. ประเด็นเชิงนโยบายเร่งด่วนเรื่อง การสร้างระบบแก้ปัญหาคความรุนแรงในสถานศึกษา ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษา

๔. การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา ทั้งอนุกรรมการฯ หลักตามภารกิจของ สภาการศึกษา และอนุกรรมการฯ เฉพาะกิจ

ประธาน (นายสมบัติ อุทัยสาธิต ผู้ทรงคุณวุฒิสภาการศึกษา) ดำเนินการตามระเบียบวาระ การประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเพื่อทราบ

๒.๑ อำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการศึกษา

กรรมการและเลขานุการ รายงานว่า สภาการศึกษาเป็นหนึ่งในองค์กรหลักของ กระทรวงศึกษาธิการที่เป็นคณะบุคคล ทำหน้าที่เสนอแนะนโยบายและแผนการศึกษามาตรฐานการศึกษา การสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา การประเมินผล รวมทั้งกฎหมายการศึกษา รวมถึงการให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือคณะรัฐมนตรี

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

๒.๒ สรุปผลการประชุมสภาการศึกษา ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔

กรรมการและเลขานุการ รายงานว่า สรุปผลการประชุมสภาการศึกษาปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔ มีการประชุมสภาการศึกษารวมทั้งสิ้น ๑๓ ครั้ง มีวาระการประชุมเป็นเรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา จำนวน ๓ เรื่อง เรื่องเพื่อพิจารณาจำนวน ๑๙ เรื่อง และเรื่องเพื่อทราบจำนวน ๑๑ เรื่อง โดยยังมีเรื่องค้างค้างจากการพิจารณาจำนวน ๒ เรื่อง คือ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) และ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑)

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ โดยที่ประชุมเห็นว่าควรมีการประชุมสภาการศึกษา ๒ เดือนต่อครั้ง

๒.๓ ข้อเสนอของคณะกรรมการสภาการศึกษาชุดที่ผ่านมา เกี่ยวกับบทบาทของสภาการศึกษาในอนาคตในฐานะผู้กำหนดทิศทางการศึกษาไทย

กรรมการและเลขานุการ รายงานว่า จากการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง สภาการศึกษาในอนาคตกับบทบาทผู้กำหนดทิศทางการศึกษาไทย ได้ให้ข้อคิดเห็นที่สำคัญ สรุปได้ว่า คณะกรรมการสภาการศึกษาทำได้เป็นอย่างดีในการนำเสนอตัวอย่างต้นแบบที่ดีในการจัดการศึกษาทั้งในระดับ

ชุมชนและท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีศักยภาพ ทั้งนี้สิ่งที่ต้องดำเนินการต่อไป ดังนี้

๑. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมและพยายามผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนตามนโยบายให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

๒. ควรเร่งแก้ไขปัญหา ๒ เรื่อง คือ คุณภาพครูและความอ่อนแอด้านอาชีวศึกษา

๓. ควรให้ความสำคัญเรื่องอาชีวศึกษาและการศึกษาตามอัธยาศัยให้มากขึ้น

๔. ปัญหาการศึกษาต้องให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู นักเรียน และทุกภาคส่วนของสังคม

๕. สภาการศึกษายังเป็นเวทีที่ใช้การพูดเป็นหลัก แต่ยังไม่สามารถนำผลที่ได้ไปสู่การปฏิบัติหรือเป็นรูปธรรม ซึ่งอาจแก้ปัญหาก็ได้โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาที่มีผลในเชิงปฏิบัติ

๖. ควรสร้างความตระหนักรู้ถึงบทบาทของคณะกรรมการสภาการศึกษา พร้อมสร้างการมีส่วนร่วมและเครือข่าย

๗. สร้างความสมดุลระหว่างจุดยืนทางนโยบายกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

๘. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการจัดประชุม

๙. นโยบายและแผนด้านการศึกษาหลายเรื่อง que เข้าคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว แต่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่าหน่วยงานไหนควรเป็นผู้รับผิดชอบหรือผลักดันต่อไป

๑๐. ขาดการติดตาม ผลักดันและประเมินผลนโยบายและแผนการศึกษา

๑๑. สภาการศึกษายังไม่สามารถทำให้นักการเมืองเห็นด้วยหรือนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติได้มากนัก

๑๒. ควรมีกลไกทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑๓. ไม่มั่นใจในความสามารถของบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ซึ่งในอดีตสามารถเป็นนักวิจัยได้เอง แต่ปัจจุบันเป็นเพียงแค่เลขานุการนักวิจัยเท่านั้น ดังนั้นจึงควรสร้างบุคลากรให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

๑๔. เนื้อหาการประชุมควรเน้นเรื่องอนาคตของการศึกษาไทยทั้งระบบ

๑๕. สภาการศึกษาคือ ฝ่ายเสนาธิการ การทำงานที่มีประสิทธิภาพคือ การมีวิธีการที่ทำให้กองกำลังมีความเห็นสอดคล้องและปฏิบัติตามคำแนะนำได้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

๒.๔ สารระสำคัญขอแนวนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๗)

นโยบายหลักเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑)

นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

กรรมการและเลขาธิการ รายงานว่า สภาการศึกษาจะทำงานโดยยึดแนวนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายหลักเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีความสอดคล้องกัน สรุปเป็นประเด็นหลักได้ดังนี้

๑. พัฒนาคุณภาพคนไทย
๒. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกคน
๓. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา
๕. ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
๗. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
๘. พัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา
๑๐. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ โดยมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

๑. จากเดิมมีการประชุมสภาการศึกษาประมาณปีละ ๔ ครั้ง ควรเพิ่มเป็น ๒ เดือนต่อครั้งหรือไม่ควรน้อยกว่าปีละ ๔ ครั้ง
๒. ควรมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเพื่อทำหน้าที่พิจารณารายละเอียดของเรื่องต่าง ๆ ก่อนเสนอต่อที่ประชุมสภาการศึกษา

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา :

๓.๑ วาระคงค้างการพิจารณาของสภาการศึกษา

๓.๑.๑ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๑)

๓.๑.๒ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑)

ผู้ช่วยเลขานุการ (รองเลขาธิการสภาการศึกษา นางสาวจิรพรรณ ปุณเกษม) รายงานต่อที่ประชุม ๒ เรื่อง ตามลำดับ ดังนี้

๓.๑.๑. (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) ได้มีการนำเสนอต่อคณะกรรมการสภาการศึกษาในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว โดยให้คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษานำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม และให้นำเสนอต่อสภาการศึกษาอีกครั้งก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งคณะกรรมการสภาการศึกษาชุดเดิมได้หมดวาระลงก่อนมีการนำเสนอ

- สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการศึกษาของเอกชน

การจัดการศึกษาในระบบของโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒ พบว่า

ด้านปริมาณ

๑) จำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นในช่วงปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ (จาก ๒.๔๑ เป็น ๒.๗๓ ล้านคน) และลดลงเหลือ ๒.๖๗ ล้านคน ในปี ๒๕๕๒ ตามลำดับ

๒) สัดส่วนผู้เรียนภาครัฐ : ภาคเอกชน ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒ ลดลงจาก ๘๓ : ๑๗ ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๘๑ : ๑๙ ในปี ๒๕๕๒ ตามลำดับ

ด้านคุณภาพ

๑) ผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่า

๑.๑ โรงเรียนเอกชนขั้นพื้นฐานสายสามัญ

- รอบแรก (๒๕๔๔ - ๒๕๔๘) โรงเรียนที่มีคุณภาพดีมีสัดส่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศในทุกมาตรฐาน

- รอบสอง (๒๕๔๙ - ๒๕๕๒) โรงเรียนได้รับการรับรองร้อยละ ๘๘.๓ ไม่รับรองร้อยละ ๑๑.๗

๑.๒ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้รับการรับรองร้อยละ ๖๙.๘ ไม่รับรองร้อยละ ๒๓.๔ รอพิจารณาร้อยละ ๖.๘

๑.๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับการรับรองร้อยละ ๘๐.๓ ไม่รับรองร้อยละ ๔.๕ รอพิจารณาร้อยละ ๗.๖

๒) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา ๒๕๕๒ พบว่า โรงเรียนเอกชนชั้น ป.๖ และ ม.๓ มีผลการทดสอบเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ ยกเว้นชั้น ม.๖ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งประเทศเล็กน้อย

อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาของโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมา พบว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ได้แก่

๑) โรงเรียนเอกชนชั้นพื้นฐานที่ขอรับการอุดหนุนจากรัฐประมาณร้อยละ ๘๐ ยังคงได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนรายบุคคลโดยเฉลี่ยร้อยละ ๗๐ ของค่าใช้จ่ายรายบุคคลของนักเรียนภาครัฐ (ยกเว้นโรงเรียนเอกชนการกุศล)

๒) โรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังไม่ได้รับการยกเว้นการเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน

๓) นโยบายรัฐที่ส่งเสริมและขยายโอกาสการศึกษายังไม่ชัดเจน

๔) แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในอนาคต (ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙) ส่งผลต่อจำนวนผู้เข้าเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทบาทของภาคเอกชนและธุรกิจที่มีบทบาทในการจัดและร่วมจัดการศึกษา ดังนี้

๑) เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนของตนเองมากขึ้น ในปี ๒๕๕๓ จำนวน ๔,๓๗๘ คน

๒) ร่วมจัดสหกิจศึกษากับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒) จำนวน ๑,๕๕๘ แห่ง ๑,๙๖๔ แห่ง และ ๑,๙๕๐ แห่ง ตามลำดับ

๓) ร่วมจัดวิทยุภาคีกับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในระดับ ปวช. และ ปวส. เพิ่มขึ้นจาก ๑๘๘ แห่ง ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๒๓๕ แห่ง ในปี ๒๕๕๒

๔) ภาคเอกชนจัดฝึกอบรมให้กับพนักงานในปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ จำนวน ๔,๓๗๒,๙๘๕ คน และ ๓,๙๐๐,๓๔๗ คน ตามลำดับ

๕) แนวโน้มความต้องการที่หลากหลาย การส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันของประเทศ การขยายตัวของอุตสาหกรรมใหม่ กิจกรรมใหม่ทางเศรษฐกิจ และความต้องการทางการตลาดเพิ่มขึ้น ภาคเอกชนจึงควรเข้ามามีบทบาทในการจัดและร่วมจัดการศึกษา

● ข้อเสนอยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา

๑) ส่งเสริมการลงทุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในระบบโรงเรียนให้มีสัดส่วนผู้เรียนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น

๒) เปลี่ยนบทบาทการจัดการศึกษาภาครัฐจากการเป็นผู้จัดการศึกษามาเป็นผู้สนับสนุนวิชาการ และการติดตาม ประเมินผล

๓) ส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบและกลไกในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

๔) ส่งเสริมภาคเอกชนจัดและร่วมจัดการศึกษากับสถาบันการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย และนำผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาประเทศเข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อ

ตอบสนองความต้องการของตลาดหรือส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย ให้เป็นที่ยอมรับและมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับสากล

๕) รวมพลังภาคเอกชน สถานศึกษาเอกชน และสถานศึกษาของรัฐ ในการขับเคลื่อนการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา (Education Hub) ในภูมิภาคอาเซียน

๖) ส่งเสริมภาคเอกชนจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ให้มากขึ้น

๗) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอเสนอต่อสภาการศึกษาเพื่อพิจารณาให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาพิจารณา (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาเสนอต่อสภาการศึกษาเพื่อพิจารณาต่อไป

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอเสนอต่อสภาการศึกษาเพื่อพิจารณาให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาพิจารณา (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาเสนอต่อสภาการศึกษาเพื่อพิจารณาต่อไป

๓.๑.๒ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการสภาการศึกษาในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๖๑) โดยให้คณะกรรมการสภาการศึกษาดำเนินการกระจายอำนาจทางการศึกษานำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม และให้นำเสนอต่อสภาการศึกษาอีกครั้งก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

- ข้อเสนอยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

เพื่อให้การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สอดคล้องกับข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และเพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ จึงกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และมาตรการในการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา รวมทั้งกลไกการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

เป้าหมาย

กระจายอำนาจและหน้าที่ไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามากขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งและเตรียมความพร้อมให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความรับผิดชอบ โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้

ยุทธศาสตร์

๑) การกระจายอำนาจและหน้าที่ตามศักยภาพและความพร้อม

- ๒) การสร้าง การพัฒนา และการเสริมสมรรถนะ/ศักยภาพของผู้บริหาร
- ๓) การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ เพื่อให้เอื้อต่อความเป็นนิติบุคคลและความเป็นอิสระ
 คล่องตัวของสถานศึกษา
- ๔) การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของเขตพื้นที่การศึกษา
 และสถานศึกษาทุกสังกัด
- ๕) การจัดสรรงบประมาณโดยยึดทั้งพื้นที่ (Area-based) และยึดวัตถุประสงค์เฉพาะ
 (Agenda –based) เป็นหลัก
- ๖) ส่งเสริมความเข้มแข็งของเขตพื้นที่การศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาและ
 หน่วยงานอื่นจัดและร่วมจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

การพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาร่วมกัน และมีข้อคิดเห็นดังนี้

๑. (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) และ
 (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและ
 สถานศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) ควรผนวกนโยบายรัฐบาลและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเข้าไป
 ด้วย
๒. ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษา เพื่อพิจารณาเสนอ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ทั้ง
 สอง โดยต้องมีหลักวิธีคิดคือยึดคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำข้อเสนอจากที่ประชุมเสนอแนะไว้
 มาประกอบการพิจารณาด้วย
๓. ควรมีการศึกษาและตรวจสอบปัญหาคุณภาพของสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนอย่าง
 แท้จริง เช่น บางสถาบันไม่มีคุณภาพแต่ภาครัฐไม่กล้าปิด สาขาวิชา/คณะที่เปิดไม่สอดคล้องกับ
 ตลาดแรงงาน เป็นต้น
๔. ต้องมีการยกระดับคุณภาพการศึกษา ดังนี้
- ๔.๑ คุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๔.๒ มหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน

มติที่ประชุม

ประธานมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสภา
 การศึกษาเพื่อดูแลรับผิดชอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา
 (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) และ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่
 เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๖๑) อย่างเร่งด่วน

๓.๒ ประเด็นเชิงนโยบายเร่งด่วน : การสร้างระบบแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษา

กรรมการและเลขานุการ รายงานว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีประเด็นเชิงนโยบายเร่งด่วน : การสร้างระบบแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษา ดังนี้

๑. ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา รวมทั้งการจัดระบบดูแลนักศึกษา
๒. การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของกองทัพในการสร้างวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษา
๓. การส่งเสริมบทบาทของพระสงฆ์และผู้นำศาสนาในการสร้างคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา
๔. ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษามีชื่อเดียวกันใช้เครื่องแบบและสัญลักษณ์เดียวกันทั้งประเทศ
๕. ตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

การพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาร่วมกัน และมีข้อคิดเห็นดังนี้

๑. การแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษาควรแก้ไขที่ต้นเหตุคือ จิตใจของนักเรียน นักศึกษา
๒. ควรใช้วิธีการส่งเสริมกิจกรรมให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา เช่น ลูกเสือ ชมรม/ค่ายต่าง ๆ
๓. ที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างในเรื่องการแต่งเครื่องแบบและการใช้สัญลักษณ์ประจำสถาบัน
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งที่ประชุมไว้ก่อนเข้าวาระนี้ว่า กระทรวงศึกษาธิการและกองทัพจะร่วมมือในโครงการวิวัฒน์พลเมืองโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือเด็กหัวใจ ๑๓๐ คน
๕. ควรมีการศึกษาทบทวนกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษเด็กและเยาวชนที่ประพฤติผิดรุนแรง เช่น ใช้อาวุธทำร้ายคู่อริและหรือประชาชนทั่วไปให้ได้รับความผิดที่เหมาะสม

มติที่ประชุม

ประธานมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

๓.๓ แนวทางการแต่งตั้งอนุกรรมการสภาการศึกษา

กรรมการและเลขานุการ รายงานว่า แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษา ฝ่ายเลขานุการฯ จะดำเนินการ ดังนี้

๑. รวบรวมประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรรมการสภาการศึกษา นโยบายรัฐบาลและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายเร่งด่วน

๒. จัดทำร่างคณะกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจและคณะกรรมการสภาการศึกษาประจำ

๓. ประสานกับคณะกรรมการสภาการศึกษาเพื่อแจ้งเวียนการรับเป็นอนุกรรมการฯ โดยแต่ละท่านจะรับไม่เกิน ๓ คณะ หรือท่านใดอยากให้มีคณะกรรมการสภาการศึกษาด้านใดเพิ่มเติมสามารถให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้

๔. ประสานกับประธานสภาการศึกษาเพื่อขอความเห็นชอบประธานอนุกรรมการสภาการศึกษาแต่ละคณะ

การพิจารณา

ที่ประชุมได้มีการพิจารณาร่วมกัน และขอให้ฝ่ายเลขานุการฯ เร่งดำเนินการจัดทำร่าง คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจและคณะกรรมการสภาการศึกษาประจำตามเสนอ

มติที่ประชุม

ประธานมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษา

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

กรรมการและเลขานุการ แจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องกำหนดการประชุมสัมมนาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาที่สำคัญ เพื่อให้กรรมการสภาการศึกษาที่สนใจเข้าร่วมงานฯ สามารถแจ้งชื่อได้ที่ฝ่ายเลขานุการฯ เพื่อจะได้สำรองที่นั่งและอำนวยความสะดวก ดังนี้

๑. การประชุมสัมมนาการวิจัยทางการศึกษาไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๒-๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดเชียงใหม่

๒. การประชุมสมัชชาครูภูมิปัญญาแห่งชาติ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ ทำเนียบรัฐบาล

๓. การประชุมนานาชาติเรื่อง ครูภูมิปัญญาของอาเซียน ระหว่างวันที่ ๘-๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ สำนักงานฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จ. เชียงใหม่

๔. การประชุมนานาชาติเรื่อง การศึกษาข้ามชาติ โดยจะเชิญผู้แทนจากสหราชอาณาจักร ประเทศออสเตรเลีย และประเทศนิวซีแลนด์ เข้าร่วมประชุม ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ โรงแรมพูลแมน บางกอก คิง เพาเวอร์ กรุงเทพฯ

๕. การประชุมสมัชชานานาชาติเพื่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดย
สมัชชการประเมินนานาชาติ (IEA) ระหว่างวันที่ ๖-๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดภูเก็ต

๖. การประชุมเรื่อง วิวัฒนาการมรดกร่วมอาเซียน : การสร้างจิตสำนึกของคนใน
อุษาคเนย์ ประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

นอกจากนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ จะจัดให้มีการศึกษาดูงานในเรื่องต่าง ๆ เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก การศึกษาของต่างประเทศ โดยจะเชิญกรรมการสภาการศึกษาที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมงานต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ และสำนักกิจการคณะกรรมการสภาการศึกษาจะประสานการเรียนเชิญ
คณะกรรมการสภาการศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมหลักของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

นายวีระ พลอยครบุรี

นายกวิน เสือสกุล

นางนันทิชา แจ่มนุราช

นางสาวดวงดาว ศิลาอาสน์

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวจิรพรรณ ปุณเกษม

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

ผู้ตรวจรายงานการประชุม